

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

N. Gr. FILIPESCU
Proprietar

ABONAMENTE:
In țară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
In străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

REDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

ANUNCIURI:
Anunțuri pe pagina a patra linia 30 bani,
anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei linia.

ADMINISTRAȚIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

CONVENȚIA CU AUSTRIA

OARE REGELE NUMAI E AL NOSTRU?

STATUL

BANCA „PREVEDEREA“

COLECTIVISTI SI STATUEA LUI LAZAR

EDILITATEA CAPITALEI

VĚLUL ALBASTRU

CONVENȚIA CU AUSTRIA

Ziarele austro-ungare se ocupă cu multă stăruință de ruperea negocierilor pentru încheierea unei convenții comerciale.

Fără îndoială, aceste ziare scriind din punctul de vedere al intereselor austro-ungare, aruncă pe noi toată vina rușii negocierilor: reaua voință a Românilor și nebunia d-lui Brătianu a făcut să cadă negocierile, zicea deunăzi *Neue Freie Presse*; ziarul *Pester Lloyd* adaugă că Românilor sunt acum atât de întăritați contra convenției în cât nici nu poți să stai la vorbă cu ei. Și toate ne amenință cu un război vamal în grozitor, care ne va îngenuchia, și ne silește a ne învoi; și ne previn că acel război vamal ar putea lesne degenera într-un conflict politic.

Nu știm ce va fi gândit d. I. Brătianu; și nu cunoaștem până la ce punct nebunia sa a fost cauza rușii tratărilor începute.

Primul nostru ministru n'a găsit cu cale să spună țerei modul său de a vedea în această privință, precum nu spune modul său de a vedea în nici o chestiune.

Dar cunoaștem sentimentele poporului nostru și trebuie să o declarăm aci, ziarele de care vorbim, le reproduce într-un mod foarte inexact.

Nu este adevărat că românii sunt contra or-cărei convenții și că trebuie pedepsiți prin război vamal ca să se fie aduși la sentimente mai umane. Și atât *Neue Freie Presse* cât și *Pester Lloyd* sunt rău informate, când afirmă una ca aceasta. Din contra Românii știu bine că nu și pot încheia fruntariile cu ziduri chinezești; că comerțul a născut și întreține relațiile de amicitie între popoare și că relațiile comerciale creează acea solidaritate care face ca fie-care națiune să fie interesată la prosperitatea celor-alte și toate să sufere când suferă una dintr-ensele.

Românii știu încă că aceste relații, în stare în care se găsește astăzi Europa, nu se pot întreține și desvolta de cât prin convenții comerciale. Și de aceea noi Românii dorim să avem convenții comerciale cu toate țările, cu atât mai mult dorim să avem cu puternicul imperiu vecin.

Dar dorim în același timp, ca convențiunea să nu fie favorabilă uneia din părți și vătămătoare celei-alte, dorim ca convențiunea să fie echitabilă.

Și pe urmă vrem ca să ni se dea garanții pentru executarea ei sinceră și onestă.

În ceea ce privește pretențiile noastre, ele sunt foarte mărginite. De oare ce suntem rămași îndărăt cu civilizațiunea și avem o mulțime de trebuințe, voim ca prin niște taxe moderate, să ne asigurăm un mic venit din vămă; și pentru că țara noastră a ajuns în acel stadiu de dezvoltare, în care nimic numai poate progresa fără oare care mici industrii, voim să asigurăm printr-o protecțiune, iarăși moderată, crearea câtor-va industrii care sunt neapărate, în starea în care suntem, ca să putem merge mai înainte. Iacă în ceea ce privește importul.

În ce privește exportul voim să ne asigurăm vânzarea cerealelor și vitelor; căci cele alte articole sunt secundare și nici nu intră în socoteală.

Acestea sunt pretențiunile noastre și dacă vecinii noștri ar vrea să fie cât de puțin echitabili ar conveni că aceste cereri sunt departe de a fi exorbitante.

În ce privește garanția executării leale a convenției, chestiunea este mult mai anevoioasă. Vecinii noștri știu bine că, folosindu-se de forța lor, n'au voit să respecte una din clausele principale ale convenției, aceea relativă la vite. Și e greu să faci convenție cu o putere care știe d'înainte că nu o va respecta cu lealitate.

Și totuși cred că nici această greutate nu este năvălitoare. S'a propus în comisiune, un mijloc: ca convențiunea să rămână desființată, în data ce Austro-Ungaria, pentru un cuvânt său pentru altul, va închide granițele vitelor noastre.

Această idee nu ne pare nemerită căci dacă s'ar întâmpla să fie vre-o epizootie în țară, Austro-Ungaria s'ar putea găsi în această alternativă, sau să rupă convențiunea, sau să primească în piețele ei, vite molipsite.

Dar s'ar putea găsi alte mijloace, astfel de exemplu, iacă unul care ni se pare și mai practic și mai echitabil:

Îndată ce, pentru un cuvânt oare care, fie chiar pentru cauza de epizootie, Austro-Ungaria va închide granițele sale pentru vitele noastre, din acea zi toate mărfurile aceștia să plătească o supra-taxă de 5 0/0 și dacă le va închide și pentru cereale se plătească o supra-taxă de 10 0/0, peste taxele prevăzute în convențiune. Dacă noi primim mărfurile austro-ungare cu taxe reduse, este că ne promite și ea, în schimb, să ne primească grânele și vitele noastre cu taxe reduse. Din momentul în care ea nu ne ar primi vitele, este drept că să nu-i mai facem concessiunea ce-i făcăm numai că se ne primească vitele. Și dacă s'ar întâmpla ca într-o zi se nu mai primească nici grânele supt pretext de filoxera de exemplu, ei bine, din același moment să-i retragem și noi concessiunea ce i-am făcut numai ca să ne primească cerealele.

Ast-fel convențiunea este cu puțință și pretențiunile noastre sunt foarte moderate. Dacă d. Brătianu, cu ocaziunea tratărilor s'a făcut nebun cum zic ziarele de dincolo, și a stricat tot, a făcut rău; n'a fost interpretul adevărat al voinței țerei.

Dar ori cât de adversari am fi guvernului, noi bănuim ca nu atât din cauza nebuniei d-lui Brătianu, ci din cauza pretențiunilor exagerate, ale vecinilor noștri s'au rupt tratările.

Și de aceea credem că presa austro-ungară, dacă dorește în adevăr să se facă convențiunea comercială, trebuie să ne amenințe pe noi,

ci să caute a convinge pe guvernele lor să fie ce-va mai echitabile în propunerile ce fac; fără puțină echitate din partea vecinilor noștri, convențiunea nu se poate face.

Căci amenințările nu folosesc la nimic.

Știm bine că puternicii noștri vecini ne pot face mult rău din punctul de vedere economic, închizându-ne granițele lor; știm bine că ne pot face și mai mare rău din punctul de vedere politic, căci sunt mai mari și mai tari de cât noi. Dar acestea nu însemnează că noi trebuie să închidem ochii și să ne subscriem or-ce convențiune ar vrea să ne dicteze. Cunoaștem bine pe Maghiari, acum îi cunoaștem și mai bine și știm că eu cât vom fi mai condescendenți, cu atât vor deveni mai exigenți, așa în cât va trebui neapărat ca odată, odată, să nu mai putem da cât ne vor cere, și să ne certăm—și mai bine azi, când stăm în picioare, de cât mâine, când vom fi îngenuchiați.

G. G. Peucescu.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS“

Paris, 27 Mai.—Ministrul a depus pe biroul Camerei un proiect de lege privind la expulzarea facultativă a membrilor vechilor familii domnitoare.

Paris, 27 Mai.—Proiectul de expulzare a fost depus pe biroul Camerei. Urgența a fost declarată.

Comisiunea însărcinată cu raportul va fi aleasă Sâmbătă.

OARE REGELE NUMAI E AL NOSTRU?

Favoritul M. S. Regelui, domnul I. C. Brătianu, a tipat atât de tare și a repetat atât de des prin ziare și prin adunări publice, ca conservatorii abuză când sunt la putere, pe căna dumnealui și ai dumnealui nici nu știu ce este abuzul. Încât a sfârșit prin a izbucni să fie crezut. Sunt zece ani de când, fie-care zi ce trece dovedește că pe cât țipetele domnului Brătianu au fost tari, pe atât și amăgirea este crudă și amară, pentru toți aceia care au avut naivitatea să-l creadă. În acești zece ani din urmă, de curat viziriat, s'a petrecut lucruri atât de scandaloase, monstruoase și nepomenite încă în țara noastră, în cât a dat naștere la o întrebare mai unanimă decât nu este ceva bolnav în domnul I. C. Brătianu. Mulți se întreabă să nu fie oare nebun?

Adevărul este că nu mai știe nimeni cum să se explice și cum să califice nerușinarea și încăpăținarea domnului I. C. Brătianu, de a sta la putere, prin ori ce mijloace și cu ori ce preț, de cât o curată nebunie.

Nu este oare curat nebun acela care se crede că este o Providență și că fără dînsul este peire?

Nu este oare curat nebun acela care nu vede decadența în care a ajuns țara și crede, strigă și țipă, că a adus-o la culmea fericirilor?

Nu este oare curat nebun acela care crede și susține că avuția țerei crește când n'a mai rămas monetă de aur nici la gîtul fetelor; când și puținele fabrici ce avem se închid; când societățile de credit lichidează; când toți comercianții lăncezește; când statul rearendează 126 moși pentru ne plata arenzii (Monitorul No. 285); când creditele fonciare rurale și urbane scot în vânzare, în arendare și în închiriere mulțime din imobilele ipotocate, pentru ne plata ratelor datorite; când sătenii emigrează fiind că le-a ajuns cu fitul la os; când vaca se vinde pe 20 lei și boul pe 40 lei ca să se împlinească imposibilele?

Nu este oare curat nebun acela care se crede, strigă și țipă, că este un *Caton*, când însuși, sunt zece ani, spunea în adunarea deputaților că este dator pînă în gît (Monitorul din 1877 pagina 3713)

și astăzi are milioane bine ascunse, din care parte dobîndite prin faimoasa subscriere pentru încurajarea jafurilor cetățenești?

Nu este oare curat nebun acela care vede și susține că este egalitate când de zece ani domnește exclusiv colectivității; că este libertate când se impune voința bătelor; că este fraternitate când nesățul și răutatea colectivității urmărește oscioarele de ros și în coliba flămânzilor?

Da, este curat nebun tot acela care căruia simțirile și căruia creșterea simte, vede, crede și susține lucrurile, nu precum sunt în realitate, dar precum îi le arată delirul.

Și dacă în adevăr domnul I. C. Brătianu suferă de delirul de a domina și a se impune, nu este oare de datoria Majestății Sale Regelui să-l trimită să se cete?

Și dacă Majestatea Sa nu vrea, nu este oare de datoria noastră să-l facem să voacă?

Oare Regele nu mai este al nostru? Și dacă este al nostru nu este dator să facă ceea ce voim noi iar nu ceea ce voește domnul Brătianu?

X

STATUL SI BANCA PREVEDEREA

Dacă în materie de industrie, comerț și credit public intervenția nemijlocită a statului e discutabilă și întâmpină multe dificultăți, nu e tot astfel când e vorba a determina rolul economic al statului în ce concerne controlul societăților de economii, de asistență publică și de prevedere.

Aci e de datoria guvernului a interveni atât în interesul finanțelor publice, cât și în interesul moralității și a prosperității publice.

De altă parte, zice Villey, această mijlocire are scopul de a împiedica fraudă și de a asigura sinceritatea contractelor; de a încuraja în sine economia, oferindu-i securitățile pe care activitatea privată nu le poate oferi în mod suficient.

Accentuăm asupra acestei îndatoriri a statului, pentru că la noi se pare că aceasta nu s'a înțeles de ministrul nostru respectiv, care asistă impasibil la cele mai surprinzătoare scandale financiare, fără să ia măsurile de precauțiune cuvenite.

În nici un mod nu ne putem explica această pasivitate imperturbabilă, mai cu seamă că scandalul de care vorbim s'a petrecut în condițiunile cele mai deplorabile.

Funcționa de mai mulți ani în țara o societate de economie sub titlul „Prevedere“. Cu începutul acestei societate mutuală își lărgi ceroul activității sale și reeși ași atrage mulți clienți.

Se știe de ce categoric sunt acestia. Micii funcționari, fetele sârmane, câte un mic profesor, cele mai multe institute, și agonisesc din slabele lor mijloace, mici capitale, pe care le depun, spre fructificare, la aceste societăți de prevedere.

Lucrurile mergeau astfel, fără mult control, nu e vorba, până când se înflința casa de economie a statului. De la această epocă „Prevedere“ nu mai avea același câmp de activitate înaintea sa. Cea mai mare parte de economii alergară la ghișeturile casei de depuneri, ale poștelor și ale casierilor generali de județe.

În această situațiune, administrația Prevederii și propuse de a schimba societatea de economie în o casă de bancă cu acțiuni la purtător.

Nu toți societarii împărtășiră veleitățile de expansiune ale direcțiunii Prevederii; din contră, cea mai mare parte d'între cei ce și aveau micile lor economii acolo, voia să se retragă. Dar cererea lor nu le fu satisfăcută și în loc de bani să da fie-căruia societății acțiuni de bancă celei noi.—Tot felul de presiuni a fost întrebunțate de direcția Prevederii spre a ajunge aci:

cunoaștem femeii sârmane cari se pomenează fără să știe cum, cu câte 3 și patru acțiuni; cunoaștem alte persoane cari după ce au solicitat cu stăruință retragerea economiilor, văzând că nu li se da nimic, voia să aibă cel puțin un înscris de la societate și sub acest titlu numai primiră acțiunile Prevederii.

Iată în ce condițiuni de presiune, de ademeniri și de forță majoră s'el crea banca din fața tipografilor Gobl.

Încă de la înființarea ei această Bancă nu dede mai nici un semn de viață. Totul se petrecea acolo în familie. Directorul mai era și contabil la o altă societate, pe lângă o a treia sarcina de contabil la un așezământ de bine-facere.

Protegiat de unii, înarmat de suficiența onorocită care nu lipsește celor ce se *ved ajunși* a și creia veniturii de cîte 2000-2500 lei pe lună fără multă osteneală, supravegheat slab și fără competiția de un consiliu de administrație, compus din persoane de altmătreli onorabile, dar puțin pricepute în administrația de bănci, directorul fu alfa și omega al Prevederii.

Se vede că afacerile destul de rele chiar de la început se opriseră cu totul în cele din urmă.

Atunci începe o luptă de *conservatiune personală*. Lua bani din o parte, amina să plătească în altă parte, profită de influența sa de contabil la societatea creditului urban, împrumuta fără formă și fără obiect banii de la casierul acestei societăți și pregăti căderea Prevederii și darea lui pe mîna justiției.

Aci nu e un eveniment neprevăzut; o înlănțuire sistematică de fapte se desfășură înaintea celui ce voește a se ocupa de mersul lucrărilor.

Rumorii și nemulțumirii circula de mult în contra Prevederii.

Ce a făcut însă statul?

A tăcut, pastrând un rol eminent pasiv.

Asa stau lucrurile până acum.

Cel puțin, în ultimul moment, guvernul se și înțelege mai bine rolul.

Duminică e vorba a se aduna adunarea generală a acționarilor Prevederii. Ministrul de comerț trebuie să și trimită un delegat care să verifice socoteliile acestei instituțiuni și să prezinte societărilor un raport fidel de cum stau afacerile ei. Numărul neliniștitilor e destul de mare și e rolul guvernului ca să se intereseze de a afla adevărul și de a-l comunica societăților.

Această imiesiune e logică, naturală și necesară, cu atât mai mult că Directorul Băncii e dat pe mîna justiției și administrația încredințată aceluiași consiliu care are interes a acoperi lucrurile, iar nu a le arăta sub adevăratul lor aspect.

Cayrol.

PARTEA ESTERIOARA

Francia.—Paris 25 Mai.—În ședința de astăzi a Camerei, fiind vorba despre acordarea de pensii însculaților răniți în 1848, s'a încins o discuție violentă, în care s'au ridicat mai multe atacuri vehemente contra familiei Orleans. Ducele Larochefontcauld, Casagnac și Madier—Monjan au vorbit foarte iritat. Legitimistul marchizul Roys a zis între altele:

„Dacă este o dreptate în cer, ea trebuie să se bucure, că acel rege, care prin escamotarea revoluțiunii s'a urcat pe tron (Louis Philippe), a fost silit să părăsească Tuilleriile ca un boț. Discuția a câștigat în importanță prin ceea, ca dintr'însa s'a putut trage o concluziune asupra dispozițiunii Camerei în chestiunea expulzării prinților. Aplauzele; ce însoțeau fie-care atac contra familiei Orleans, au făcut pe unii să zică: Comitele de Paris și poate face geamantanul.

—X—

Paris, 25 Mai.—Nici astăzi consiliul de miniștri n'a luat hotăriri definitive asupra expulzării prinților. Se zice,

că principiul expulzării s'ar fi decis cu 6 contra 5 voturi, dar miniștrii nu s'au putut uni asupra legii, ce ar fi a se supune Camerii, nici asupra prinților, cari s'au expulsați. Continuarea discuției s'a amânat pe Joi. În Camera majoritatea Republicanilor este pentru expulzare.

Journal des Debats spune, că Freycinet este contra expulzării prinților.

Bulgaria. — *Filipopol*, 25 Mai. — Asupra celor întâmplate la alegerea din Jeni-Zagra se aduc următoarele amănunte:

Sub-locotenentul Șerbezow, comandantul garnizoanei din Jeni-Zagra, văzând că opoziția vrea să provoace neorânduie, a îndemnat pe turburătorii cu vorbe bune, apelând la patriotismul lor, să se exercite în liniște dreptul de alegere și să se abțină de la orice excese. Însă în acest moment se apropie pe la spate un alegător din opoziție și trase cu revolverul în timp ce oficerul, care căzu mort pe loc. Când soldații vâzură pe șeful lor căzând, traseră focuri asupra turburătorilor; aceștia deteră și ei din revolve, apoi fugiră. Mai târziu au fost arestați toți cei cari au atacat pe soldați.

În urma descoperirii complotului din Burgas, doi șefi ai opoziției, Ștefan Geșow, fostul președinte al comitetului permanent al adunării provinciale și fostul director Velickow, au fugit din Filipopol în interiorul provinciei. Geșow s'a îmbrăcat turcește spre a și înlesni fuga.

Belgia. — *Bruzela*, 25 Mai. — În sferile cetățenilor domnesc cele mai exagerate temeri din cauza manifestării proiectate de lucrători pentru 13 Iunie, în favoarea sufragiului universal. Mulți oameni se armează; mulți caută să și asigure banii și hărțile de valoare. Garda civică face necontenit exerciții de tir.

Anglia. — *Londra*, 26 Mai. — Ziarul *Times* s'arecuză de a fi bine să se înceteze cu blocarea porturilor grece, recunoscându-se că în Grecia s'au schimbat lucrurile spre pace. Numita foare zice, că e încă grea vreme pentru puterile europene să părăsească acțiunea colectivă și să disolve flota combinată, cu toate acestea, în împrejurările de față nu se vede nici un motiv, pentru care flota să nu se întoarcă în golful Suda, redând Grecilor libertatea de mișcare. Nu se poate crede, că Grecii vor abuza de această libertate.

Rusia. — *Moscova*, 26 Mai. — La recepțiunea de ieri în Kremlin primarul din Moscova, prezentând împăratului pâine și sare, a adresat țarului următoarele cuvinte:

«Representațiunea claselor din prima capitală Te roagă preamărit, autocrate împărate, de a primi pâinea și sarea noastră, dragostea și credința în bucuria noastră de a Te vedea pe Tine, pe țarina și țarevici. Viț la noi din Sudul bine-cuvântat; Tu ai dat iarăși viață Marii Negre! Speranța noastră prinde aripi, credința noastră se fortifică, că crucea creștină va străluci pe

Sfânta Sofie. Așa gândeste și pe aceasta se bazează Moseva!»

Împăratul Alexandru a răspuns, că iubește Moseva și se bucură a fi în zidurile ei în zilele de încoronare, cari zile îi vor aduce tot-d'una amintirile cele mai plăcute.

**COLECTIVISTI
SI
STATUA LUI LAZAR**

Ad un curios obicei, oamenii cari ne guvernează:

De câte ori va fi vorba de o serbare în care unul dintre foștii sau actualii colectivisti s'au laudați, s'au serbați apoi dau în brâncă alergând să adune norodul la serbarea națională a lor.

De câte ori însă va fi vorba de serbarea unui om care habar n'a avut de d. Brătianu și ai lui, atunci fac tot ce le stă în putință pentru a da un colorit mai palid serbarei; chiar dacă acela a cărui serbare se face, ar fi una dintre acele mari figuri, cari sunt fața istoriei noastre contemporane.—E un fel de *egoism colectivist* acest lucru. Numai ast-fel se poate explica faptul că d. ministru Slurza și tot comitetul statuii Lazăr, au căutat să dea cât mai puțină publicitate inaugurării statuii lui Lazăr. Ba încă, ce e mai mult programul serbarei, numai cu două zile înainte de serbare a fost publicat.

Ce însemnează faptul că nu s'a permis nimănui să vorbească la această serbare? Oare era să se periclitizeze existența regatului Român? Nici de cum. *Daregoismul colectivist* merge așa de departe în cât nimic nu e sfânt pentru el, nici măcar memoria lui Lazăr, nici faptul că încușând libertatea cuventului mănăște aca serbare națională. Și apoi oare statua a fost făcută numai de oficiali? A contribuit în primul rând inițiativa privată și apoi a dat și Statul ceva.

Dar Lazăr oare este omul unui singur partid? Nu, el a fost omul întregului neam Românesc. A fost acela care a dat prima suflare de viață asupra neamului Românesc. Mulți au fost indignați de parodia oficială ce s'a făcut Duminică și în prima linie trebuie să observăm că studenții au dat semnalul de protestare, căci n'au mers la serbarea oficială de Duminică, ci ei și ai deșus coroana lor Lună, o zi mai în urmă; au crezut că nu e demn să ea parte la serbare unde libertatea cuventului e călcată în picioare.

Cum zisei mai sus, un mare număr de studenți, Lună, la ora 11, au deșus o coroană de flori naturale la statua lui Lazăr. Au vorbit cu această ocaziune d-nii M. Urlici și G. C. Dobrescu.

D. M. Urlici arată în câte-va cuvinte sentimentele cari au făcut pe studenți să se abțină de la serbarea oficială. D-sa termină prin câte-va cuvinte de laudă la umbra marelui dascăl.

Apoi d-nu Dobrescu, după ce arată câte-va pagini din viața lui Lazăr, termină în chipul următor:

«Fie ca pe locul unde se odihnesc osemintele lui Lazăr să nu mai calce apinenul barbar al stranepoșilor lui

«Alta, ci opincula ușoară a Dorobanțului Român.»

Mai frumoasă a fost serbarea studenților de cât a oficialilor, căci din inimă eșau cuvintele la una, pe când banala era cea alta.

Un student.

DINTR'O ZI INTR'ALTA

EDILITATEA CAPITALEI

STUDII DUPE NATURA

Plăcerile unui locuitor din calea Rahovei sunt deosebite, dupe cum el s'au culca de vreme sau se calcă târziu.

I. Așa s'au presupunem că ești om solid, casnic, că desprețuiești petrecerile frivole, precum sunt preumblările pe calea Victoriei, vizitarea cafenelelor simple sau cântânde, grădini etc. sau că ai o ocupațiune obositoare și ești fericit când sosești seara acasă și te poți culca de vreme.

În acest caz, ascultă programa deliciioaselor plăceri pe cari le poți gusta, — fără să te coste o para, — dacă ai fericirea de a sta cu locuința în calea Rahovei, pe mâna stângă de la punctul unde începe strada Bibescu-Vodă și până la strada 11 Iunie:

1. De cu seară un concert asurzitor de miei și oi;

2. Chiote și țipete de măcelari.

Ca să înțelegi cum poți profita gratis de aceste simfonii, îți voi spune că părinții orașului, cari șed în consiliul municipal au permis a se instala la poalele dealului Mitropoliei, pe marele maidan ce s'au întinde d'alungul lui, un abatoriu formidabil de miei.

3. Șezi resturnat pe un scaun-leagăn și îți beți cafeaua acompaniat de corul mixt de animale și de oamant: miei și măcelari când un mic vântuleț se ridică din spre Mitropolie și îți aduce un parfum atât de delicios și intens, sau mai bine zis, o putoare atât de grozavă de sânge încheșat, de carne în putrefacție, de piel infecte, în cât te scoli ca trăsniț, resturnând mese, scaune cu cafea cu tot și alergî în casă unde te grăbești a închide ermeticește uși și ferestre și — amețit de țipete, urlete, putoare, — te întinzi cu plăcere în pat spre a dormi.

Acum din două lucruri unu: or ai o odată de culcare, din care nu auzi beeiții oilor și nici nu pătrunde până acolo infecta putoare mai sus zisă, și atunci poți dormi; alt-fel adio somn, nu mai dormi până la ziua ultimei judecăți.

II. Acestea erau plăcerile din categoria 1-a; dacă ai însă nenorocirea de a face parte din a 2-a categorie a celor cari se culcă târziu, — și îți mărturicesc *entre nous*, că eu intru în această categorie, — apoi atunci alte plăceri îți iese înainte, cari nici ele nu sunt tocmai de lepadat:

1). Mă duc spre căsă cam de obicei pe la miezul nopții. Toate sunt în cea mai perfectă regulă până la... calea Rahovei. Cum ai apucat-o pe aceasta cale te oprești speriat d'inaintea unui nor opac de praf.

Sunt măturătorii (?) de strade! La orele 12 de noapte, când o lume

mai circulă prin strade, când toți se întorc de la teatre, concerte, sindrofii, grădini etc. măturătorii sunt deja la lucru.

Și s'au vezi cum lucrează! Dăi cu mătură din dreapta în stânga și trage cu mătură din stânga în dreapta fără să ridici mătură în sus, fără a strînge praful și necurățiile la un loc spre a fi ridicate și transportate! Pentru ce?

Nu e destul să ridici praful în aer, să nu poată respira, ba să se încea treacatorul! Măturătoru merge înainte și praful cade iar jos la pământ în dosul lui. — Aceasta se numeșca a mătura stradele.

2. Din nor în nor, când în fine respiri puțin, un convoi lugrubru defilează înaintea ta. Caruțe odorogite cu niște butoaie lungulețe pe ele, o mârșoagă uscată, pe capra o figură murdară și sdrențeroasă de om; este barometria națională.

Una după alta, în șiruri interminabile, aceste caruțe pe la miezul nopții deja intră în oraș. — Și așa sosesc un șir după altul, fără să mai isprăviesc. — E fericit încă că pe atunci sunt încă goale.

3. Adaogă a acesteia agrementele abatorului dela spatele casei, putoarea, gălăgia și mai cu seamă larma de pe maidan pe la crăpatul zilei și vei avea un tablou cam complotic despre marele avantaj ce presintă locuințele după menționata porțiune a calei Rahovei.

Dar acum, serios vorbind, nu este oare un scandal, nu este oare un act criminal chiar, de a suferi ca să se stabilească un abatoriu în centrul orașului, și să se tolereze un cuib de putoare și infecție la 2 pași de spitalul Brâncovenese, la poalele Mitropoliei și la spatele atâtor case locuite. — Acest abatoriu poate să dea naștere, ba va da negreșit naștere la boale și epidemii, căci deja au început căldurile.

Și avem consiliu de igienă, servicii de salubritate publică! etc. etc. Este de datoria tuturor cetățenilor cari locuiesc pe acolo, este datoria Sf. Mitropoliei, este mai cu seamă datoria episcopiei spitalului Brâncovenese ca să caute să se desființeze cât mai urgent posibil acel afurisit abatoriu, dacă vor să previe nenorociri.

Microb.

DEPESITELEGRAFICE

Paris, 27 Mai. — Se crede printre cercurile politice că guvernul va cere expulzarea conțelui de Paris și a prințului Napoleon.

Paris, 27 Mai. — Colonelul Herbingier care a condus retragerea de la Lang-Son a murit.

D. Rochefort, în ziarul «Intransigent» propune să se facă mâine cu ocaziunea înmormântării colonelului Herbingier, o mare demonstrațiune contra vechiului ministru al d-ului Jules Ferry.

Constantinopol, 27 Mai. — O iradea a Sultanului sancționează aranjamentul încheiat cu Banca Otomană.

Berlin, 27 Mai. — Comisiunea numită de cameră a început discutarea proiectului de lege asupra alcoolilor.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

8

FORTUNE DU BOISCOBEY

VĒLUL ALBASTRU

(Urmare)

Acest voal era o piesă de convingere destul de importantă pentru că Meriadec s'au și ea osteneala de a o lua. Bastonul său avea un cap în formă de cârlig. Apropiindu-l de șghiab el reuși să prindă voalul și s'au tragă spre el, putând ast-fel a l examina de aproape. Nu descoperi nici un semn particular. Toate voalurile se aseamănă. Acesta era cu totul nou și trebuia să fi fost cumpărat chiar în acea zi, căci o etichetă foarte mică era încă prinsă de cordonașul care servise a l prinde de pălărie, etichetă scrisă de mână și care arăta prețul obiectului.

Meriadec strânse cu îngrijire voalul, îl puse în buzunar hotărându-se a l arăta judecătorului de instrucție și încurajat de această descoperire, el își reluă voiajul de explorațiune.

Scara pe care el se suise era în turnul de nord, dar pentru a continua,

trebuia să traverseze galeria și să se sue prin turnul de sud, acela unde se găsește clopotele.

Meriadec merse să intre înăuntru, în clopotniță, când văzu eșind un copil a cărui înfașare îl speria.

Acest copil care l privea fix putea să aibă de la opt până la nouă ani. Avea în cap o caschetă proastă și o bluză cenușie ca un ucenic de tipografie, dar fisionomia sa nu era ca aceea a unui strengar de Paris. Avea pelea albă ca a unui copil de bună familie, ochii mari albaștri foarte vii și foarte deschiși, păr blond foarte fin, tăiat bine pe frunte și un aer nobil care contrasta cu costumul său.

— Ce faci tu aci? — îl întrebă Meriadec intrigat de această întâlnire.

Copilul roși, se înclină și răspunse prin niște cuvinte pe cari baronul nu le înțelese, dar cari, dupe tonul cu care au fost pronunțate, putea foarte bine să fie luate drept insulte.

— În ce limbă vorbești micul meu prieten? — relncepu cu blândete Meriadec, din ce în ce mai mirat.

— În limba mea, — răspunse băeatul în franțuzește, — dar eu știu și pe a d-tale și v'au opresc de a mă mai tutui. Eu nu v'au cunos.

Meriadec își părăsi aerul său mareț, și bătându-că acest curios copil ar putea să l procure folositoare informațiuni, poate chiar să l lumineze misterul ce el voește a afla, s'au hotără să l vorbească dulce și delicat.

— Nu v'au supărați tinere, — îi zise el

surzând. Eu caut pe persoanele cari s'au zădit până aci și pot foarte bine să v'au întreb dacă le ați văzut un domn și o doamnă.

— N'am văzut de cât pe mama și pe tata, — răspunse copilul. — Eu am venit cu ei, dar eram foarte obosit pentru a mai mă sui până sus.

— Atunci ei sunt acolo?

— Da, pentru că îi aștept. Mama m'a zis să mă amuzz privind clopotul cel mare, l-am privit destul, eu am văzut unul mai mare la Moseva.

— D-v. sunteți Rus?

— Da, aceasta v'au miră pentru ca sunt îmbrăcat ca ștregarul din Paris. Eu am vrut să mă deghizez așa pentru a mă distra. Credeam că e epoca carnavalului d-v... Papa m'au spusese. El însă s'a înșelat și acum mă plictisește acest costum. Dar în această seară m'au voiți relua frumosul și noul meu costum.

Meriadec rămase uimit. El ghici că părinții acestui nenorocit copil l-au adus acolo cu intențiunea de a l parăsi și că tatăl și-a aruncat soția dupe plat-forma turnului.

Acest mizerabil nu era de sigur omul pe care comisarul l-a trimis la poliție, pentru că perechea pe care Meriadec și Daubrac a văzut-o nu era însoțită de nici un copil.

Dar ce e de făcut? E peste putința de a spune fiului că muma sa a fost asasinată... și de către cine! Escelentul baron se hotără a nu spune aceasta de cât la ultima extremitate, dar el nu

renunța pentru a descoperi pe omorător care fără îndoială, n'a avut timpul de a eși în stradă.

— Ei pot să întârzie pentru a se coboră, — zise el cu vocea cea mai dulce. — Voiți ca să mergem a l întâlni.

Copilul privi lung pe Meriadec și l întrebă:

— Cine sunteți d-v.? Eu nu merg cu cel d'ântăiu venit.

— Eu sunt baronul de Meriadec.

— Atunci d-v. sunteți gentilhomme. Voesc să mă sut cu d-voastră.

— Îți mulțumesc că ai încredere în mine, — răspunse bravul Breton, care nu se aștepta să audă un copil de nouă ani înșind o asemenea convorbire.

Îi dete rându înaintea și avu mare greutate a l urma, atât de repede mergea acest tânăr Rus.

Nu găsiră pe nimeni pe plat-formă, Meriadec se aștepta la aceasta, pentru că el nu și închipuia că asasinul s'au rămas acolo; iar copilul îngălbeni și ochii s'au umplură de lacrimi.

— Mama! ce s'au fi făcut mama? — murmură el.

Meriadec nu putu a l spune adevărul.

— Ea v'au caută fără îndoială, — răspunse el. — Mă prind că n'au stat în locul în care va lasat.

— Este adevărat... M'am plimbat în toată marea camera în care sunt clopotele. Mă și perdusem și cu multă greutate am găsit ușa prin care intrasem.

— Ei bine! mama d-v, nevězându-vé,

Dar acest proiect e ast-fel de combătut de toate partidele, în cât nu se va vota de sigur de cât cu modificări simfitoare.

Berlin, 27 Mai. — Se observa prin diverse regiuni din Germania centrală și occidentală vijeli teribile și cicloni ce causează păgubi imense, și chiar au cauzat numeroase victime.

Catana, 27 Mai. — Mahalatele de la Nicolosi au fost acoperite de lavă.

Guvernul a trimis de la Catana și Mesia gardele municipale și pompieri pentru a pregăti locuințe și a da ajutor fugarilor.

INFORMATIUNI

Eri s'au ținut a 4-a întrunire pentru convențiunea cu Franța.

Din partea guvernului român delegații sunt aceeași ca și la conferința pentru încheierea convențiunii cu Austro-Ungaria.

Guvernul francez e represintat de dd. Coutouly și de contele de Diesbach.

Aflăm că d. Baron de Mayr a remis guvernului român din partea Austrii, o cerere pentru prelungirea convențiunii încă pentru 30 zile.

Guvernul nu s'a pronunțat încă.

D. Ion Brătianu a avut o lungă convorbire cu d. de Coutouly, privitor la convențiunea de comerț cu Franța.

Colectiviștii sunt deserați de succesele opoziției și de primirea ce s'a făcut Regelui în călătoria sa.

Pentru acest motiv s'au vorbește prin cercurile oficiale de o mare întrunire ce o pregătesc colectivisti la Ateneu.

„VLASTARUL“

Acesta este titlul unei noi reviste a societății «Cercul tinerimei.»

Urând succes acestei folositoare întreprinderi, salutăm aparițiunea *Vlăstarului*, reproducând articolul lui: *Către cititorii:*

Este un fapt recunoscut că munca conștiințioasă în domeniul intelectual și moral lipsește stării de cultură în care ne găsim; lupta pentru *adevăr* și *bine* întâmpină piedici destul de grele din cauza lăstrului pe care îl capătă viitorul cetățean; nepăsarea științifică, disprețul tutulor convingerilor, lipsa de seriozitate sunt atâtea rele cari des-gustează pe adeverații luptători pe orice teren s'ar găsi.

În această stare de lucruri, o societate da la lumina revista de față, scopul ei e de a răspândi cunoștințele noi și adevărate, de a arăta modul cum se oglindește știința contemporană în ochii lumii și de a provoca discuțiunea asupra

o fi crezut că v'au coborât și o fi făcut și ea tot așa. O vom găsi jos... la ușa bisericet.

— Atunci du-mă iule acolo unde credeți că este, — zise copilul, căruia îi venise deja curagiu!

Meriadec nu dorea alt-ceva. El se gândea că asasinul trebuie să fie ascuns în vr'un colț al turnurilor sau a galeriilor care înconjoară baza și cari comunică prin niște scări aeriene cu alte drumuri suspendate în lungul acoperișului bisericeii. Și nu era acum, momentul de a l căuta, cu pericolul vieții orfelului, pe care generosul baron îl luase sub protecțiunea sa. Mai bine vrea să scape mai întâi copilul ducându-l de acolo și recomandând Rozet Verdier ca să ție grila închisă baricadându-se în camera sa pentru a împiedica vr'un atac.

Agenții vor primi, în cele din urmă ordinul de a visita vărurile de la Notre-Dame și a afacerea lor de a descoperi pe asasinul pe care Meriadec îl considera că deja el l-a găsit printr'un mijloc mai puțin prompt dar mai mult sigur.

El coboră repede scara cu copilul care nu se mai temea de el și șopti Rozet pentru a l explica pe scurt situațiunea pe care ea o înțelese de minune.

(Va urma)

**PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”**

Tirajul 4.000 de foi

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV, linia 30 bani
Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

teoriilor recunoscute ca adevărate cari au făcut fală învățărilor din lume, pentru aceasta ne propunem a publica bucați traduse din diferite opere în raport cu întinderea revistii noastre

Producțiunile bune vor fi laudate, cele rele vor găsi în revista «Vlăstarul» inamicul cel mai înverșunat, de aceea vom lupta din puteri pentru stăpînire ignoranții și relei credințe încuibate în tinerii noștri.

Chestiunea femeii care a făcut puțin șgomot în țara noastră și va găsi loc în coloanele acestei reviste, cântînd a da o soluțiune dupe cum cere știința contemporană.

Chestiunilor sociale le vom da cea mai mare desvoltare pentru că viața de toate zilele aci și găsește rădăcinile.

Nu avem îndrăzneala a spune citorilor că singura noastră revistă va fi în stare să tîmăduiască toate relele de cari suferă organismul social, ci, avem credința că în unire cu alte reviste cari s'au ridicat pentru același scop ca și noi, să ducem întreprinderea la un bun sfârșit. Coloanele revistii vor fi deschise tutulor producțiunilor cari se vor părea că merită a fi date spre citire.

Lăpța o începem încredințîți că citorii vor da ajutorul moral și material necesar unui vlăstar.

Redactia.

**INAUGURAREA CLUBULUI COMERCIAL
DIN PITESTI**

Primim din Pitești următoarea corespondență:

Duminică 11 Mai în orașul nostru s'a inaugurat Clubul comercial. Mai mulți cetățeni au luat inițiativa înființării lui, și după câte-va săptămîni de lucru în comun, opera începută s'a inaugurat.

Fruntașii comerțului umplea sala cea mare a clubului, frumos împodobită și proteoerul Mihalache după ce a sfințit apa, înainte de a boteza, a rostit următoarele cuvinte: «Sunt bătrîn, dar mulțumesc lui Dumnezeu că am fost martorul acestei sînte legături și că am avut dragostea dv. de a mă ruga eu lui Dumnezeu pentru cimentarea ei. Christos a spus «dați Chesarului ce este al Chesarului» dar, ca Chesarul să aibă dreptul a cere al lui, urmează să vă recunoască, apere și respecte ceea ce e al dv. Unirea face tîria, fîi uniți, respectați legile și uniți fiind puteți cere legi să vă respecte.

„Termin d-lor cu „Christos a înviat” dea Dumnezeu să reînvieze în inimile dv. dragostea, unirea și respectul binelui și al adevărului.

„Eu nu pot a vă da alt de cît dragostea și bine-cuvîntarea mea.”

După preot, d. Daniil Chirișescu, unul dintre cei ce au lucrat pentru înființarea acestui Club, luînd cuvîntul a salutul pe asistenți, felicitîndu-i pe toți într'un glas și cu dragoste au contribuit la înființarea acestei instituții bine-făcătoare în general și în special pentru comerțul județului și orașului nostru.

„D-lor cînd zic comerciant înțeleg toate brăile sociale; sub diferite forme tot suntem comercianți, nici unul din noi prin urmare nu suntem străini scopului, și cu toți avem interes pentru înflorirea și prosperitatea acestui club, care va avea avantajul de a ne înfrăți.

„Mi-a trecut pe la urechi că multora li s'a spus că scopul e politica. Dar! D-lor, după ce ne vom constitui și cînd vom vedea că miseria bate la ușile fie căruia, cînd de aici ar pleca ideea protestului, acesta însemnează că în Club se face politica? Dar nu politica e scopul nostru.

Avem interes de a lucra pentru binele comun și pentru prosperitatea și binele fie căruia din noi. Cînd individul e bine, mulțimea progresaază, societatea merge înainte. Statul stă bine. Cînd fie care din noi vom fi rău. apoi nici statul nu se poate zice că e în progres. Doresc d-lor, bătrîni precum sunt, să am mulțumirea sufletescă ca această instituțiune, la care am luat parte și eu cu d-v, să progreseze. Vă salut încă o dată și vă rog ca uniți să lucrați pentru binele și folosul general.»

După d. Chirișescu a luat cuvîntul d. Rădulescu avocat și deputat al coleg. II.

de Argeș. D-sa începîndu și cuvîntarea zise: «D-lor, bătrînul nostru, d. Daniel Chirișescu moderat în cuvîntarea sa, va lăsat să înțelegeți că în acest Club comercial nu se va face politica. Eadeverat d-lor că scopul imediat nu e politica, și va spus D-sa ce este, dar eu d-lor nu voi vedea lucrurile ca d-sa.

Un club fără politică nu se poate, voesc și doresc să îl fie scopul bine definit și de acea vă afirm că politica urmează să se facă, cîci cînd voiți protesta contra actelor guvernului, protestați în contra lui, și fac opoziție, prin urmare fac politica și încă de opoziție.

«D-lor, odată definit scopul, mi veți permite să vă felicit că acea-tă idee pe care am emis'o acum două ani, dar care nu s'a realizat pînă acum, a reușit, voiți căuta ca membru al acestui club a vă da în sinul lui cont de mandatul ce mi-ați dat și sper d-lor că cu prudență o dată pusi aci, nu vom fi nici o dată de cît bunii frați și amici.

«În sinul lui fie care ne vom arăta pîsul și de acolo prin forțe unite, pasurile noastre, cari sunt și ale concetățenilor și județenilor noștri, nu vor fi puse la carantină, cînd cu toți țari de drepturile noastre vom ști a ne arăta uniți și cu demnitate.

«D-lor ureze progres acestui Club»

Dupe d. Rădulescu, d. Comăneanu avocat zise: «Mă pot considera ca dintre cei mici între d-v, am lînut să fim în domiciliul nostru, acasă la noi fiind și între al noștri, am păcătui dacă sincer și de bună credință nu ne-am spus păsurile. Ei bine da domniilor politica e inerentă clubului. D. Chirișescu mai bătrîn, mai calm ca noi tinerii, a lînut să gonească din imaginația d-v. ideea că clubul însemnă înșghețarea în politică, a avut dreptate fiind că idealul nostru, cînd am constituit acest club comercial, a fost interesele comerțului și așa va fi. Dar dacă comerțul va fi apăsât, dacă taxele și parataxile vor curge ca ploaia peste noi, va urma să lăcem? Nu, vom protesta energie, vom recurge la toate mijloacele spre a ne atinge scopul, vom face politică contra apăsătorilor și vom susține pe cei buni.

«Iată cum politica se va face: de vom fi uniți ori-cine se va isbi de noi se va sdrobi, se fim dar uniți, sinceri și să lucrăm cu bună credință.»

Dupe d. Comăneanu, a luat cuvîntul d. Agate Vasiliu, comerciant. «D-lor, zise d-sa: Eu cred că ne-am săturat de atâtea strînsori în brațe cu dragostea, de ne-a eșit ochii, ori de câte ori au avut nevoie de noi. Cred că a venit timpul cînd să ne cunoștem prietenii, cîci amicii de ieri cari l am ridicat pe umerii noștri, vîrsînd sînge pentru ei, ne-a uitat. D. Ministru Brătianu azi e cel mai mare inamic al nostru.

«Nu scapă ocazie fără a ne pedepsi și se va sili să și prapădească cuibul, nu scris ce are, dar amarăciunea arunca cu prisos asupra noastră.

«Guvernul ne apasă, cei de la comună s'a năpădit ca niște vipere pe noi, iată d-lor taxele noi ce vor a ne pune, (celi copia unei propuneri a d-lui consilier Robescu). Vă place d-lor? stați acasă atunci? Vă doare atunci veniți aici să protestăm cu toții, să ne ajutăm, să cerem uniți a fi respectați.

«Bleslem cădă asupra acelora care veniți aci nu vor lucra cu credință și dragoste pentru întărirea acestui club.»

Procedîndu-se apoi la constituirea biroulului s'a ales:

- Agate Vasiliu, președinte**
Iancu Hagi Nicolae } Membrii
Ion P. Comăneanu }
Ion I. Rădulescu }
Ghita Simionescu }

D. Simionescu s'a delegat în calitate de casier al clubului.
Un Pitestean.

DECRETE

- Dr. Dianu Gheorghe s'a năinat la gradul de medic de corp de armată.
- Sunt numiți și permulați:
— D. Dimitrie Ponic, jude ocolului Buhuși, județului Neamțu.
- D. I. Ionescu, jude la ocolul Tutova, județului Tulova.
- D. C. Spanopolo, ajutor la ocolul Ialomița, județului Dâmbovița.
- D. G. Stănculescu, ajutor la ocolul Caracal.
- D. Ștefan Stoensescu, cap de portărei la tribunalul Ialomița.

CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Sedința de Joi 15 Maiu 1886

Sedința se deschide la ora 11/2 sub președinția d-lui G. Chițu.

D. T. Nica depune o petiție a mai multor locuitori din jud. Covurlui cari se plîng că au fost apăsăți la noul recensământ.

D. ministru de finanțe răspunde, că va cerceta faptul și dacă reclamanții vor avea dreptate apoi va veni cu un proiect de lege pentru a remedia greșeala.

D. N. Ionescu se plînge și d-sa de abuzurile comise de comisia de recensământ.

D. Papadopol-Calimachi cere ca Adunarea să se ocupe în fie ce zi câte două ore sau o oră cu petițiunile.

D. N. Ionescu spune că adunarea ar face bine ca să se ocupe cu numeroasele proiecte de legi ce sunt depuse.

D. Cogălniceanu e tot de părerea d-lui Calimachi.

Incidentul se închide.

D. Carabatescu rapoartor, citește raportul și proiectul de lege comunal.

D. N. Constantinescu cere ca să se citească înainte de începerea discuției generale, și proiectul minorității comitetului delegațiilor.

Camera hotărăște contrariul. Se începe discuția generală.

D. D. M. Ionescu combate alt proiectul majorității comitetului delegațiilor cit și pe acela al minorității, fiind că ambele nu sînt seamă de principiul descentralizării și al autonomiei comunale.

D. D. Ionescu constată că proiectul prezentat de guvern acuma, este mult, mai înspoiat chiar de cît legea de la 1864 și de cît cea de la 1874 votată de conservatori.

D-sa sîrșește declarînd că va vota în contra proiectului majorității ca și în contra celui al minorității și că va propune o sistemă care să fie în acord cu vechile principii ale partidei liberale.

D. V. Lascar apără proiectul majorității, în numele majorității Comitetului.

D-sa face critica actualii organizari comunale și susține ca primării să fie numiți de guvern, comunele rurale să fie mărite, iar dintre actualele atribuții ale comunelor să se mai ridice.

Vorbind de autonomia comunala d. Lascar spune că o autonomie cu totul deplină, așa cum o cere d. D. Ionescu nu există nici chiar în Elveția sau America și că principiile liberale moderne cată să ia cît mai mult din atribuțiile comunelor spre a întări statul.

Legea actuală comunala și cea județeană, au dat pînă acuma o mulțime de neajunsuri așa, că s'a observat cum că mai peste tot alegătorii se desinterează de a merge la alegeri și rezultatul e că mai în tot-d'auna în consiliile comunale ca și în cele județene nu isbutese de cît oameni fără valoare.

Dupe ce d. Lascar citează câte-va anecdote, pentru a dovedi că primării de sate mai ales, sunt foarte ignoranți, d-sa arată pentru ce în sinul comisiunii s'au ivit desbinări și pentru ce majoritatea nu s'a putut uni cu d-nii Fleva și Stanian, cari au prezentat un contra-proiect.

Doi au fost punctele mai esențiale care au provocat divergența: Cel d'întrii a fost că d-l Fleva vroia să facă din primar o persoană cu totul omnipotentă, și a doua, că d-sa voia să dea chiar poliția administrativă pe seama comunelor.

Aceste propuneri, le declară d. Lascar de inadmisibile.

D-sa termină, în sîrșit, certînd Adunării, ca să voteze proiectul majorității, aducînd bine înțeles, modificările ce se vor crede de cuvîntă; însă e neapărată trebuința, ca actuala stare de lucruri în comună să înceteze.

La ora 5 ședința se ridică, hotărîndu-se, ca ședința de mîine să înceapă la ora 12.

Penel.

SENATUL

Sedința de Joi 15 Maiu 1886

Sedința se deschide la orele 21/2 sub președinția d-lui D. Ghica.

D. Lătescu adresează o interpelare ministrului de interne relativ la lovirile și nedreptățile suferite de adjutorul de primar de la Mamornița din partea proprietarului și prefectului de Dorohoi.

După aceasta se votează un indigenat, vot rețazușul din ședința trecută.

Se ia în discuție legea pentru încurajarea exploatării apelor minerale.

D. Lătescu combate dispoziția din art. 2, și cere suprimarea lui.

D. Lerescu se îngrijește și d-sa de rezultatele dispozițiilor acestui articol.

Maț cere și d. Aurelian, printr'un lung discurs, prin care probează cele rezultate ce va da dispozițiunile acestui articol, suprimarea lui.

D. Varlam susține articolul.

Un amendament al d-lui Aurelian se primește.

Cele lante articole și legea în total se votează.

D. Aurelian rapoartor da cetire raportului și proiectului de lega al tarifului Autonom.

D. Lătescu începe prin a spune că scuză de astă dată graba cu care se

cere votarea legii, de oare-ce aceasta se face ca o deferință pentru camera cea laltă și pentru opinia publică de mai multe ori manifestată.

D-sa combate după aceasta raportul ca fiind prea laconic și mai ales se declară în contra modificărilor introduse de comitetul delegațiilor.

D-sa vorbește în special de taxa asupra lemnelor și combate cu multă putere modificarea comitetului delegațiilor.

D. Lerescu după ce declară că raportul e scris de o pană națională susține părerea d-lui Lătescu.

D. Vergati spune și d-sa că cu multă grabă, se votează acest tarif, și aceasta pentru că camera în unanimitate l a votat. După aceea combate și d-sa modificările introduse de comitetul delegațiilor.

D. Mărzescu declară că va vota tariful general ast-fel cum l a votat camera, cîci în această mare cesliane asvirie un vîl peste banca ministerială și nici nu voește să știe cine e pe acea bancă.

După ce arată că raportul vorbește de lucruri, cari n'au nici un raport cu legea de ex. greci și de romani, D-sa trece la cartea verde și arată că în această carte verde nu s'au publicat de guvern corespondența de 4 ani, pentru ca să nu arate că în periu vecin nu și-a respectat propria sa iscalitura.

Apoi întreaba cum a putează să înceapă tratări pentru încheierea unei convențiuni cînd convenția existîndă a fost și este călcată cîci chiar în acest moment granițele sunt închise.

După aceea d-sa cere votarea tarifului întocmai cum l a votat camera, și arată că chiar raportorul este de această părere, dar în secții intrînd o putere nevăzută l-a făcut să modifice taxa privitoare la lemne.

D. Aurelian spune, că n'a reprodus părerea secțiunilor de oare-ce n'a găsit-o formulată, și că nu a pus taxa în privința lemnelor din cauza unei puteri nevăzute, răspunde apoi d-lui Mărzescu în privința criticii ce a făcut raportului d-sale.

Terminînd cere și d-sa votarea tarifului fără modificări.

D. Brătianu ține să spuă că nu s'a introdus în comitetul delegațiilor ca să susție modificarea taxei asupra lemnelor.

Discuția se închide și legea se ia în considerație cu unanimitate.

Asupra modului de votare vorbesc d nii Orăscu, care preșidează, Mărzescu și Nacu.

Se admite votarea tarifului pe grupe. Se votează 5 grupe pînă la tutunu proiubit și se ridică ședința la 6 ore.

Reporter.

STIRI MARUNTE

Din cauza ploilor în Moldova, podul dintre Verești și Doihasca s'a rupt.

Eri d. Poleca, prefectul de Vlașca a raportat în persoană d-lui I. Brătianu despre spontaneitatea primirii făcute de Giurgiuveni Regelui.

Egoistul d. colonel Pastia, directorul general al poștelor și telegrafelor a plecat în inspecție la Râmnicu-Velich.

Concursul pentru gradul de major va începe la 20 Mai cu corpul II de armată.

Se vorbește, că o nouă catedră specială pentru d. D. Aug. Laurian se va crea la facultatea de litere. Va coprinde o ramură din filosofie.

În cursul lunii viitoare va avea loc la Facultatea de medicină din București concursul pentru ocuparea catedrei de zoologie vacantă.

Se vor prezinta d. Dr. Boicescu actual suplîntor și d. Dr. Chabudianu.

Poliția Capitalei a pus eri mîna pe un deținut al aresturilor Austriace.

Parchetul a început instrucțiunea contra d-lui Toek fost consul al Belgi.

Allăm zice România libera că mai mulți farmaciști români, cari din diferite cause nu pot să ia parte la concursul ce trebuie să fi început eri pentru deschiderea a șase farmaci noi în țară, au cerut ministrului de interne să amâne acest concurs pînă în luna Decembre.

Consiliul comunal, în ședința de aseară a confirmat votul pentru numirea d-lui Manó în postul de șef al diviziunii administrative.

ULTIME INFORMATI

În vederea intrunirii pe care opoziția o va ține la Râmnicu-Sărat, procurorul din Râmnic a fost che-

mat în București pentru a i se da toate instrucțiunile necesarii.

D. Ioan Brătianu a avut azi o nouă întrevedere cu d. de Coutouly.

Primim din Turnu-Sevrin următoarea depeșă:

Regele și Regina sosiți orele opt, Primirea cea mai glacială.

Pe parcursul întreg de la port prin tot orașul n'a fost un singur ura. Cetățenii grupați pe bulevard rămîn acoperiți. Autoritățile absolute singure la primire.

Regele și regina vor sosi astă-seară la 9 ore la gara Cotroceni, cu un tren special.

Prințul Ourousof va fi strămutat din postul de ministru al Rusiei în București în aceeași calitate la Bruxelles.

Cursele promit a fi anul acesta din cele mai strălucite. Într'o singură cursă, lucru ce pînă azi nu s'a mai întimplat la noi, sunt inserși 14 cai. Mai toatelejiile sunt deja luate. Să știe că anul acesta lumea se poate duce la curse cu drumul de fier, care a stabilit prețuri din cele mai minime.

D. Teriakîn, fost ministru de interne, va fi numit ministru la Atena.

BULETIN FINANCIAR

București, 15/27 Maiu

Singura și cea mai importantă împrejurare care preocupă acum piața este urcarea peste măsura a schimbului asupra streinătății. — Cek Berlin face astăzi 124.30.

Agio se menține la 14.70. Valorile sunt slabe.

Daciele fac 264. Construcțiunile încheie cu 100.

Băncile naționale fără afaceri. Tendința liniștită.

JOCKEY-CLUB ROMAN

INCUNOSTINTARE

Pentru înlesnirea publicului amator d'a asista la alergările de cai în zina de 18 Maiu a. c.

Diracțiunea Căilor ferate a înființat un tren de plăcere pentru acea zi care pleacă de la Gara de No. d la ora 1 p. m. pentru hipodrom, și se întoarce la ora 5 seara.

Prețurile sunt fixate pentru ducere și întoarcere ast-fel: Clasa I un leu; Clasa II 75 bani; Clasa III 50 bani.

EXPOSITIA AMAN

ESTE DESCHISA ÎN TOATE ZILELE de la 10 ore d. — 6 ore seara

Str. Clemenței No 6.

ANUNCIU IMPORTANT

Renunțatele băi de la Lacul-Sărat județului Brăila, anul acesta apa fiind abundență.

Recomand onor. public hotel de Bulevarul, compus din 40 camere. Case cu un etaj și două, solide și sănatoase, avînd fațada spre cîmp, poziție frumoasă, camerele bine mobilate și curate, prețurile moderate, serviciul onest și prompt.

În acest hotel este și restaurant cu mâncările cele mai alese, prețurile moderate. Sper că onor public va fi deplin satisfăcut. Sunt în stare a primi pasageri cu începere de la 15 Maiu a. c.

CONSTANTIN POPESCU, librar

Brăila, strada Regală, sau la hotel de Bulevardul Lacul Sărat.

BERARIA UNIREA

Sucursala Oppler în fata grădinei Episcopiei **BERE SPECIALE**

Esecelentă proaspătă și rece. Salon elegant serviciul prompt.

DOCTORU LEONTE

S'A MUTAT No. 12 bis, Calea Pleșnei No. 12 bis. peste drum de vechea locuinta

CROITORIA I. SINGER

S'a mutat din Calea Victoriei, casa Papa în Palatul Eforiei spitalelor, Bulevardul Elisabeta. Sperăm că vom fi onorați cu aceeași încredere ca pînă acum și pentru care putem asigura pe onor. noastră Clientelă că ne vom da toate silințele de a o servi cu și în trecut.

Cu simă FUCHS et PRISLINGER

DR. P. VASILESCU

Domiciliat în Calea Rahovei 44, da consultațiuni în toate zilele de la orele 5—6 post-meridiane.

